

РЕШЕНИЕ

№ 621

гр. Благоевград, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас И.

при участието на секретаря Лилия Мл. Дренкарска
като разгледа докладваното от Атанас И. Гражданско дело № 20221210100932 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано е по подадена искова молба от К. В. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., Г. К. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., О. К. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., М. Л. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., Л. Н. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., вх. А, ет. 8, ап. 22, Г. Н. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., С. Г. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: село З., П. В. О. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., В. К. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., К. К. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., М. М. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Р., Н. М. Ш. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. и С. И. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., всички със съдебен адрес: гр. Б., чрез адв. Б. **против** Е. К. Е. с ЕГН 1 *****, с постоянен адрес: гр. Б., П. И. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., В. Е. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., и Б. Е. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., с която се иска да се признае за установено, че ищците К. В. М.; Г. К. М.; О. К. М.; М. Л. С.; Л. Н. С.; Г. Н. С.; С. Г. С.; П. В. О.; В. К. Г.; К. К. С.; М. М. М.; Н. М. Ш. и С. И. Г. са собственици на 40/48 ид.ч. от ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 30702.17.1 /тридесет хиляди седемстотин и две точка седемнадесет точка едно/, с адрес на поземления имот: село З., местност „ВАЛОГО“ с площ от 2 699 кв.м. /две хиляди шестстотин деветдесет и девет квадратни метра/, с трайно предназначение на територията: земеделска; с начин на трайно ползване: нива; категория на земята: 9 / девета/; с номер по предходен план: 017001 / нула седемнадесет хиляди и едно/, при граници/съседи/ на имота: 30702.17.40; 30702.17.2; 30702.17.3; 30702.17.37, като е направено искане ответниците Е. К. Е.; П. И. Е.; В. Е. Е. и Б. Е. Е. да предадат на ищците владението върху собствените им идеални части от описания

имот, а така също и да се присъдят сторените съдебни разноси.

Ищците твърдят, че са наследници /заедно с други лица/ на См. Анг. П. роден на 04.04.1879г., бивш жител на село З., починал на 19.05.1931г. По силата на влязло на 16.09.1999г. в законна сила Решение № 1-О / 05.03.1997г. за възстановяване правото на собственост върху земеделски земи съгласно плана на земеразделяне в землището на село З., ЕКНМ 30702, на Поземлена комисия гр. Благоевград, на наследниците на общия им наследодател См. Анг. П. е възстановено правото на собственост върху процесния имот.

Сочи се, че с тези действия са нарушени правата на собственост на ищите върху описаните по-горе имоти, поради което за тях е налице правен интерес да потърсят защита на правата си по съдебен ред.

Към исковата молба са приложени писмени документи. □

Ответниците, в срока на отговор на исковата молба, са подали такъв, в който оспорват предявения иск, като навеждат, че са собственици на процесния имот на основание давност.

В съдебно заседание, ищите чрез процесуалния си представител, поддържат изцяло предявения иск, като по същество пледира за уважаването им и присъждане на разноси.

В съдебно заседание, ответниците, чрез процесуалния представител, оспорват иска.

По делото са събрани писмените доказателства, представени от страните, проведен е разпит на допуснатите свидетели.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от писмените доказателства, по което не се и спори, че ищите са наследници на См. Анг. П. роден на 04.04.1879г., бивш жител на село З., починал на 19.05.1931г. По силата на влязло на 16.09.1999г. в сила Решение № 1-О / 05.03.1997 г. за възстановяване правото на собственост върху земеделски земи съгласно плана на земеразделяне в землището на село З., ЕКНМ 30702, на Поземлена комисия гр. Благоевград, на наследниците на общия на ищите наследодател См. Анг. П. е възстановено правото на собственост върху процесния имот.

Видно от нотариален акт за удостоверяване на право на собственост на недвижим имот № 28, том I, рег. № 874, дело № 24/ 2021 г., издаден от нотариус Кр. М., с рег. № 415 от регистъра на НКРБ, Е. Е. е призна на основание давност за собственик на поземлен имот с идентификатор № 30702.17.1 по КККР от 2019 г. на гр. Благоевград, с. З., с адрес на имота – местност „Валого“, площ от 2699 кв.м., с начин на трайно ползване нива, при съсед: поземлен имот с идентификатор № 30702.17.40; поземлен имот с идентификатор № 30702.17.2; поземлен имот с идентификатор № 30702.17.3 и поземлен имот с идентификатор № 30702.17.37.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна, са събрани и гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите Сл. Ст., Ас. К., Д. Л. и Стр. И..

Свидетелят Сл. Ст. сочи, че е от село З. и има имот след тях. Като се наредени на м. Валога, първо са Г. С., след това са Юр. и след това К., но братовчеди имат преди тях, след техния имот са Д. и т.н. Този имот е голям около 2 дка и нещо, на Сл.. Този имот го ползва Сл., баща му сеел и ниви, както и свидетеля. Споделя спомен, празника на Благоевград е 24.05. и трима братя, баща им купил обувки на брат му, а за свидетеля нямало обувки и не го отвели на събор и той на 24 май, баща му посадил череши, и отишъл на черешите като минал през тяхната нива, тя била посеяна с ечимик. Познавам нивата от дете, нивата я работел бащата на Сл. Г. С., баща му се казвал Г. С.. След него нивата си я работел адаша. Той имал козички. Нямам спомен някой да му е пречил да си ползва имота, може и да има, но свидетеля не знае такова нещо, но той си го работел. Работел имота докато, фирмата „Белви“ започнали да строят. Първо било половината. Това било преди 2-3 години. От там минава почти един път в седмица. Свидетеля също има овощна градина след тях, срещу А. Л. има 4 дка и там има проблем. Имали хубава нива, а им върнали скалата, а хубавото място го взела А. с една силажна яма. Има 2-3 години как там се движат нещата. Строи се, огради се правят, машини се преместили. Тези машини са на фирмата „Белви“, знае като собственик Е.. Към момента имотът е заграден с телена мрежа. Аз мисля, че един път му казах на Сл., че нещо се работи с този имот, но кога беше и как беше не мога да кажа. Той казал, че имота не го дава, че си има разпразии, че ходи да се разправя с тях. В разговори може и да е казал, че е искано да се закупи този имот, но не е бил свидетел. Споделял е, че Е.и навлизат в имота и работят, но не може да каже дали са искали да го закупят. Базата на Е.и била втори обор от кравефермата. През 58 година става ТКЗС, направили обор, целият обор го взел В. и след това го разделил с едни футболисти, и Е. го купил от футболистите, половината на запад, а другата половина останала на В.. Между имота на Сл. и техния имот има общински път, по който минава и аз и след това са те. Преди Е.и да заградят имота, не е виждал друг да ползва имота освен Сл.. Сл. сеел на имота земеделски култури /житни култури/, покрай него имало межда и кастрел шума за козите. Тези храсти ги ползвал да си храни козите и жито сеел. През времето на ТКЗС било и лехи. Там има и ливади в местността Валога има сеяна люцерна, ливади. Този имот се ползвал и за ливада, може би преди 7-8 години или 5-6 години, там някъде. С. го ползвал за ливада повече от една година. С. садел жито, ако върнем повече от 5 години, когато сеел житото.

Свидетелят Ас. К. твърди, че е на 81 година, на имота е израснал, там е работил. Това е в с. З., в м. Валога. Имотът е голям около 2 дка и нещо, но не го е мерил. На 20 м има негова нива. И сега има люцерна на нея. През ден минава там. Имота на С. го заградили, енергото го заградили, Е.и. Минават оттам, набутали земя, заградили до някъде, след това поемали и Сл.вото нагоре, към 2021-2022 година, не мога да кажа точно, го заградили и това е. Имотът сега е заграден и С. не може да влезе. Имотът го заградили или 2022 или 2021 година. Преди да го заградят имотът се работел от Сл., той го ползвал. Имотът го има от баща му. По малко от всичко имаше на имота. Имало люцерна, пшеница не е сеял, кромид, градина било. Преди да го заградят никой не му е пречил да си го ползва, никой не може да пречи. Подразбрал свидетеля от кмета, че Е.и са искали да купят имота, но дали е вярно, не може да каже. Свидетеля чул от хората и даже от Сл., че Е.и са искали да купят имота. Сл.

всичко садел на имота, има вода, и ливада и градина било. Косяли го, но не знае точно кога, когато го върна ТКЗС.

Свидетелят Стр. И. излага, че познава Сл. /сочи ищеца/ и Е. Е., П. Е., В. Е. и Б. Е.. Навежда, че от 7-8 години работи при Е.и, във фирма „Белви“, преди това им поддържал техниката, така че с Е. има познанство поне от 20 години, там ходел най-редовно. От 7-8 години, знае, че това е тяхно място, после се оказва, че някои имали претенции, но това по слухове, просто няма наблюдение какво е що е. Знае къде се намира имотът, за който спорят Сл. и Е.и, намира се, там където върви един път за водохващането на З., прави един завой, в дъното, там било буренияци едно врем, не знае да е имало нещо садено. Имотът е под пътя, който върви за водохващането, на ъгъла. Водохващането е в посока към Българчево, нагоре. Отдолу има още едно отклонение, което отива към овощни градини, които са на З.ци и друго отклонение към водохващането и прави един завой и там било брястове, тръняци, храсти. Сега имотът е ограден, целият имот на Е.и. Цялото оградено място не знае колко е като площ. Общото е около 6-7 дка. Оградата е телена ограда с колци. Самият имот в момента е нищо, сега е постлано с чакъл. В ограденото място сега има фургони, стълбове /бетонови/, железни стълбове, машините, техниката. Този имот е застлан с чакъл от 5-6 години, 4 години, нещо от този род. По същото време и оградата се направи. Тези неща ги направили Е.и. Преди ограждането и застилането с чакъл цялото място, З.ци ще кажат, било пустиняк. Даже били изхвърляли и боклуците си там, било бурени, не било обработваема нива. Отдолу имало една, а и сега има овощна градина, която се обработва. Наблюдение върху имота има много от отдавна, може да има 15-16 години, откакто се познава с Е.и, защото ходел там да им прави, свидетеля развивал друг бизнес, но понеже се познават много години. Докато били трънаци в имота имало стълбове железни, фургони, имало материали, които Е.и ги ползвали, материалите били на Е.и /на фирмата/, имотът се ползвал от Е.и, свидетеля не е виждал З.ци да са го ползвали. Откакто има наблюдения /15-16 години/ над имота, не е виждал имота да е засаждан. Отгоре над пътя има насадено. Сл. го познава лично, от 15 години не го е виждал него, не го е виждал и на имота. Свидетелят не знаел чии е този имот, сега научил, когато започнали да казват, че това е на Сл.. Работел там, работи си с техниките, казват че си е тяхно мястото, от този род, обработват го. Знае, че имотът е на Е.и, но не са му казвали нищо. Не може да каже дали Сл. е предявявал претенции към имота, не е чувал. Целият заграден имот е около 6-7 дка и повече. Не знае къде е точно имота, за който спорят. Заграденият е около 6-7 дка, но там е и другият имот, за който претендират сега, той е в ъгъла, той на всякъде бил бурениясал. Не знае свидетеля за целия имот, който е заграден, за парчета не знае колко са, той е купува и други, не е само този имот, който претендират сега Сл.. Имотът е заграден целия преди 5-6 години и сложили чакъл. В момента редовно минава, а преди това в месеца 2, 3 – 4 пъти. От 6-7 години работи в „Белви“, а преди това го търсел да поддържа техниката. Е.и имат база откакто контактува с него /17-18 години/, постоянно им била там базата, имало краварници, после се издигнали нови сгради.

Свидетелят Д. Л. твърди, че Е.и в З. имат производствена база, която се намира на

отбивката за Българчево посока 3., на 100 метра има черен път, който излиза на портала, отдясно е производствената база, отляво оставят колите и го използват като склад. И двете са оградени, като производствената база е масивна ограда, а другата е телена. Около 5-6 дка едното и 5-6 другото. Изцяло е оградено мястото, където се намират складовете. Имотът в момента е застлан с чакъл, целият имот е застлан с чакъл. В ограденото място е част от техниката - служебни коли, стълбове имаме, барабани има, като склад го използват. Всичко е запълнено. Поне от 10-на години има наблюдение върху имота, който използва за склад. Може би от 6-7 години имотът се засипа с чакъл. Едновременно се загради и се засипа с чакъл. Преди да се загради на имота имало храсти, тръни и бурени. Докато било с храсти, тръни и бурени там си оставяли фургоните, старите стълбове, това е в рамките на имота, който сега е заграден. За този период от 10-15 години не си спомня имотът да е ползван като градина, нито като пасище. Не е виждал животни да пасат, нито да се обработва, винаги си е бил с храсти, докато не го застлали с чакъл. Не е виждал да влизат хора с животни в имота. Не знае през цялото това време някой да е имал претенции към този имот. Мислил е свидетеля, че имотът е на Е.и. Това го мисли от тяхното поведение. Имотът е около 5-6 дка единият и около 5-6 дка. Мисли, че страните спорят за имота, където е паркинга. Не знае за колко квадратни метра спорят. В „Белви“ работи свидетеля от 2005 година, в базата в 3. всяка сутрин ходи. За имота, за който спорят целият е заграден. Целият имот е заграден и е голям 5-6 дка. Заграден е с телена мрежа и чакъл.

Съдът кредитира показанията на свидетелите като безпротиворечиви, последователни и дадени от лица, които не са заинтересовани от изхода от делото, като показанията на свидетелите Л. и И., следва да бъдат дискредитирани с оглед на това, че същите са противоречиви и не отговарят на обективната истина, както и на събрания писмен доказателствен материал по делото, съобразявайки и обстоятелството, че са в трудови правоотношения, които разколебават достоверността им.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Правното основание на предявените иски е по чл. 108 от ЗС – осъдителни петиторни иски за защита на право на собственост по отношение на недвижими имоти, на основание наследствено правоприемство и настъпила реституция на земеделските земи по специалния за това закон – ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ.

По процесуалната допустимост на исовете: изложените от ищците спорни факти обосновават наличието на процесуална легитимация, както и на правен интерес от предявяване и поддържане на осъдителни иски за осъждане на всеки от ответниците да предадат на ищците посочената ид.ч. от спорните вещи след установяване на правото им на собственост върху недвижимите имоти на поддържаното придобивно основание – наследствено правоприемство и при твърдение за настъпил фактически състав на възстановяване на правото на собственост върху земеделски земи по специалния за това закон ЗСПЗЗ и Правилника за приложението му.

По същество:

По делото не е спорно, че ищите, са наследници по закон на См. Анг. П. роден на 04.04.1879г., бивш жител на село З., починал на 19.05.1931г.

Не се спори и относно факта, че общият наследодател приживе е бил собственик на земеделски земи съгласно плана на земеразделяне в землището на село З., ЕКНМ 30702, на Поземлена комисия гр. Благоевград. Съгласно Решение № 1-О / 05.03.1997 г. за възстановяване правото на собственост върху земеделски земи съгласно плана на земеразделяне в землището на село З., ЕКНМ 30702, на Поземлена комисия гр. Благоевград, на наследниците на общия на ищите наследодател См. Анг. П. е възстановено правото на собственост върху поземлен имот с идентификатор № 30702.17.1 по КККР от 2019 г. на гр. Благоевград, с. З., с адрес на имота – местност „Валого“, площ от 2699 кв.м., с начин на трайно ползване нива, при съсед: поземлен имот с идентификатор № 30702.17.40; поземлен имот с идентификатор № 30702.17.2; поземлен имот с идентификатор № 30702.17.3 и поземлен имот с идентификатор № 30702.17.37.

В тежест на ответника е да установи, че е собственик на вещта на соченото придобивно основание - давност. Доказателства в тази насока ответните страни се ангажираха – гласни такива, показанията на свидетелите Л. и И., следва да бъдат дискредитирани с оглед на това, че същите са противоречиви и не отговарят на обективната истина, както и на събрания писмен доказателствен материал по делото, съобразявайки и обстоятелството, че са в трудови правоотношения, които разколебават достоверността им. От друга страна, тези показания не индивидуализират имота, владян от Е. Е., не установяват начало и срок на давността, не установяват установен анимус за своене, поради което не се установи, че към момента Е. Е. е собственик на вещите – предмет на иска, на основание давностно владение.

Владението е упражняване на фактическа власт върху вещ, която владелецът държи като своя лично или чрез друго – аргумент от чл. 68 от ЗС и се характеризира с двата признака - упражняване фактическа власт върху вещ (обективен, т.нар корпус) и това, че лицето което държи вещта, я държи като своя (субективен, т.нар анимус). Недобросъвестно владение следва да се установи за осъществено за период от време от 10 години /чл.79, ал.1 от ЗС/. Касае се до възражение на ответника, като процесуално средство за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок /вж.мотивите към т.2 от ТР № 4 от 17.12.2012г. по т.д.№ 4/2012г. по описа на ОСГК на ВКС/, направено в преклузивния за това срок по арг. на чл.131 във вр. с чл.133 от ГПК. Ответниците носят доказателствената тежест /по арг. на чл.154, ал.1 от ГПК/ да докажат възражението си, при условията на пълно и главно доказване, което изрично им е указано в доклада, както и е дадена процесуална възможност да сочат и ангажират доказателства.

Владението е упражняване фактическа власт върху вещ, която владелецът държи като своя лично или чрез друго /чл.68 от ЗС/ и се характеризира основно с двата признака – упражняване фактическа власт върху вещ /обективен/ и това, че лицето което държи вещта, я държи като своя /субективен/ – т.е. да се държи вещта от владелец със съзнанието, че той е

собственик – титуляр на вещното право. Намерението да се държи вещта за себе си трябва да е изразено по ясен начин, който не буди съмнение за отричане на чуждата власт по отношение на вещта и не допуска чужди действия. Цялото поведение на владелеца не трябва да изразява каквото и да е съмнение в намерението му да упражнява фактическата власт единствено за себе си.

Ангажираните от ответника свидетели са неясни, противоречиви, неконкретизирани – липсва каквато и да било конкретика по имот, време, място и начин. Нито опитват ясно имотите, за да могат да се индивидуализират, както по местности, така и по площ и съседи, както и не сочат и разграничават ясно периоди от време.

Горните действия – по слагане на движими вещи и строене на сгради в един имот през една година не са достатъчни, за установяване на ясно и недвусмислено обективизиране спрямо действителния собственик на владение на вещта като собствена. По никакъв начин не се установи демонстриране чрез тези действия за изключително владение на цялата вещ за себе си и това да е обективирано по ясен, недвусмислен и категоричен начин от Е. Е. на тези три лица, още по – малко от тях, спрямо останалите собственици и те след възприемането им именно като отблъскване на тяхното владение да не са се противопоставили. Това е така, защото при наличието на спор съдът следва да формира изводи дали извършените действия по упражняване на фактическа власт са разкривали именно намерението за своене по начин, то да може да стане достояние на заинтересованите лица, като отчита предназначението на имота и конкретните твърдения за действията чрез които е осъществявана фактическата власт, т.е. дали последните имат постоянен или сезонен характер /така Решение № 262 от 9.10.2012 г. на ВКС по гр. д. № 439/2012 г., II г. о., ГК, докладчик съдията К. М./, като преценката дали дадените фактически действия отричат владението на собственика следва да е конкретна за всеки отделен случай.

Не е достатъчно едно лице да ползва имота не според неговото предназначение, за да се приеме, че упражнява фактическа власт с намерение за своене. За да се придобие по давност притежаваната от собственик идеална част от имота е необходимо намерението за своене да му бъде противопоставено по категоричен начин чрез действия, които демонстрират отричане на неговите права върху собствената вещ - отстраняване от имота, недопускане, оспорване на права.

По изложеното предявените иски са основателни – установи се, че ищите са собственици на посоченото основание на поисканата ид.ч. от спорните вещи, които не се оспорва, че са във владение на ответниците, а последните и не представиха доказателства, опровергаващи твърдението на ищите за липса на основание, което да оправдава владението им изцяло. Следва да се отбележи, че всички останали възражения на ответниците са неоснователни и недоказани.

По изложените съображения, съдът намира, че ответникът не е станал собственици на процесния имот на твърдяното основание – придобивна давност, при което ревандикационния иск е основателен и следва да бъде уважен.

Съдът приема, че ищите успеха да установят при условията на пълно и главно доказване правото си на собственост върху процесните имоти на твърдяното от тях основание – наследствено правоприемство и земеделска реституция, поради което следва, че ответниците упражняват фактическа власт върху процесните имоти, без да имат годно правно основание за това, с оглед на което следва да бъдат осъдени да предадат фактическата власт на ищите.

Въз основа на гореизложеното, съдът приема, че така предявените ревандикационни искове следва да бъдат уважени изцяло в установителната и осъдителната си част.

При уважаване на ревандикационен иск или установителен за собственост констативните нотариални актове, с които се удостоверява право на собственост върху недвижим имот, не и тези, удостоверяващи сделки, с които се прехвърля, изменя или прекратява вещно право върху недвижим имот, подлежат на отмяна по реда на чл.537, ал.2 ГПК / ТР №3 от 29.11.2012г. по гр.д.№ 3/2012г. на ОСГК ан ВКС/, включително и служебно дори да не е поискана такава отмяна от ищеца, а това е последица, която се следва от уважаване на тези искове /в тази насока е и Тълкувателно решение №178/30.06.1986 г. по гр. дело №150/1985 г. на ОСГК на ВС, касаеща аналогичната разпоредба на чл. 431, ал. 2 от отменения ГПК/. С разпоредбата на чл. 537, ал.2 ГПК е посочен редът, по който собственикът може да защити правото си – по исков ред срещу лицето, което се ползва от нотариалния акт; с оглед на характера на засегнатото материално право този иск може да бъде установителен, ревандикационен или негаторен; при уважаването на този иск издаденият нотариален акт по обстоятелствена проверка трябва да бъде отменен съгласно изричната разпоредба на чл. 537, ал. 2 ГПК; предмет на предявения иск е засегнатото право на собственост на ищеца, а не нотариалния акт, като отмяната му е законна последица от уважаването на предявения иск за защита на засегнатото с издаването му материално право. В този смисъл е както практиката на ВКС по чл.537, ал.2 от действащия ГПК (Определение №415/12.12.2008 г. по гр. дело №2192/2008 г. на V г.о. на ВКС), така и практиката на ВС и ВКС по идентичната разпоредба на чл.431, ал.2 от ГПК (отм.) (Решение №412/19.05.1986 г. по гр. дело №165/1986 г. на I г.о. на ВС, според което констатациите в акт, издаден по обстоятелствена проверка, подлежат на опровергаване при всеки спор за гражданско право, а не в отделно производство; Решение №31/17.01.1995 г. по гр. дело №55/1994 г. на IV г.о. на ВКС, според което не е допустим самостоятелен иск за отмяна на констативен нотариален акт за собственост; Решение №653/06.04.1999 г. по гр. дело №348/1998 г. на IV г.о. на ВКС, според което претендиращият за собствеността върху недвижим имот, за който на друго лице е издаден нотариален акт по обстоятелствена проверка, няма възможност да иска отмяната на този акт, ако не предяви иск за собственост; както и най-новата практика на ВКС в същия смисъл, отразена в Определение №131/19.12.2008 г. по гр. дело №4480/2008 г. на III г.о. на ВКС и Определение №109/09.03.2009 г. по частно гр. дело №87/2009 г. на I г.о. на ВКС).

По изложеното нотариалния акт, по обстоятелствена проверка, следва да се отмени, в частта, с която са признати ответника Е. за собственик на описаните имоти над 40/48 ид.ч.

По отношение на разноските:

С оглед изхода от спора ответникът дължи на ишците направените по делото разноси за уважения иск по чл. 108 от ЗС.

Водим от горното и на основание чл.108 от ЗС вр. и чл.78, от ГПК, съдът

РЕШИ:

Признава за установено спрямо Е. К. Е. с ЕГН 1 *****, с постоянен адрес: гр. Б., П. И. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., В. Е. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., и Б. Е. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., **че** К. В. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., Г. К. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., О. К. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., М. Л. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., Л. Н. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., вх. А, ет. 8, ап. 22, Г. Н. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., С. Г. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: село З., П. В. О. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., В. К. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., К. К. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., М. М. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Р., Н. М. Ш. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. и С. И. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б.,

са собственици на 40/48 идеални части от следния имот: поземлен имот с идентификатор № 30702.17.1 по КККР от 2019 г. на гр. Благоевград, с. З., с адрес на имота – местност „Валого“, площ от 2699 кв.м., с начин на трайно ползване нива, при съсед: поземлен имот с идентификатор № 30702.17.40; поземлен имот с идентификатор № 30702.17.2; поземлен имот с идентификатор № 30702.17.3 и поземлен имот с идентификатор № 30702.17.37,

като **ОСЪЖДА** Е. К. Е. с ЕГН 1 *****, с постоянен адрес: гр. Б., П. И. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., В. Е. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., и Б. Е. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., **ДА ИМ ПРЕДАДЕ ВЛАДЕНИЕТО** върху 40/48 идеални части.

ОТМЕНЯ, на основание чл.537, ал.2 от ГПК, отменя нотариален акт за удостоверяване на право на собственост на недвижим имот № 28, том I, рег. № 874, дело № 24/ 2021 г., издаден от нотариус Кр. М., с рег. № 415 от регистъра на НКРБ, в частта, с която Е. Е. е признат за собственик на описания в този нотариален акт процесен имот за над 40/48 ид.ч.

ОСЪЖДА Е. К. Е. с ЕГН 1 *****, с постоянен адрес: гр. Б., П. И. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., В. Е. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., и Б. Е. Е. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., **да заплатят** на ишците К. В. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., Г. К. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., О. К. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., М. Л. С. с ЕГН *****, с

постоянен адрес: гр. Б., Л. Н. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., вх. А, ет. 8, ап. 22, Г. Н. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., С. Г. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: село З., П. В. О. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. С., В. К. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., К. К. С. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., М. М. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Р., Н. М. Ш. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. и С. И. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., направените по делото разноси от 1263.00 /хиляда двеста шестдесет и три лева / лева.

Решението подлежи на обжалване пред ОС – Благоевград в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____